

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6CoEk/12/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214233609
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Galdunová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2024:7214233609.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Andrey Galdunovej a sudkýň JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Moniky Koščovej v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Advocate s.r.o., advokátskou kanceláriou, so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 36 865 141, proti povinnej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. X, B., vedenej súdnym exekútorom JUDr. Ladislavom Jakubcom, Exekútorový úrad so sídlom v Bratislave, Zámocká 30, pod sp. zn. EX 45593/14, o vymoženie 2.363,72 EUR s príslušenstvom, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Mestského súdu Košice zo dňa 06.11.2023, č.k. K2-49Er/3991/2014-77

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Mestský súd Košice ako súd prvej inštancie uznesením označeným v záhlaví exekúciu zastavil.
2. V odôvodnení uviedol, že oprávnený sa návrhom spísaným formou zápisnice zo dňa 01.12.2014 domáhal u právneho predchodcu súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD. vykonania exekúcie voči povinnej na vymoženie svojej pohľadávky vo výške 2.363,72 EUR s prísl., a to na základe exekučného titulu - vykonateľného rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a.s. sp. zn. SR 01595/14 zo dňa 10.07.2014. Dňa 22.12.2014 doručil právny predchodca súdneho exekútora súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, na základe ktorej mu súd udelil poverenie na vykonanie exekúcie dňa 05.05.2015. S poukazom na § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m) a § 243f ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Exekučného poriadku súd konštatoval, že dňa 21.01.2016 oprávnený doručil súdnemu exekútorovi doplnenie návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 243f Exekučného poriadku, v ktorom uviedol, že dôkazy osvedčujúce skutočnosti pomenované ust. § 39 ods. 4 Exekučného poriadku sú od počiatku výkonu exekúcie súčasťou exekučného spisu, z ktorého dôvodu navrhol, aby súd rozhodol o pokračovaní exekúcie. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva povinnosť exekučného súdu preskúmať, či je alebo nie je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku, pričom ustanovenie § 243f ods. 4 Exekučného poriadku zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku existencie dôvodov na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd ďalej uviedol, že na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku musia byť kumulatívne splnené tri podmienky: 1. rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky, 2. v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou a 3. nebolo prihladnuté na niektoré zo skutočností uvedené pod bodom 1. až 3, t.j. na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Keď sa v konaní preukáže nespĺnenie niektorej z troch podmienok, exekučný súd musí rozhodnúť o pokračovaní exekúcie. Vychádzajúc z priebehu exekučného konania súd konštatoval splnenie prvých dvoch podmienok zakotvených v ustanovení § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku,

a to, že rozhodnutie, ktoré je podkladom na vykonanie exekúcie, bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky a v konaní vyšlo najavo, že vymáhaný nárok vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

3. Súd prvej inštancie tak skúmal, či bolo v rozhodcovskom konaní, ktoré predchádzalo vydaniu exekučného titulu, prihliadnuté na neprijateľné zmluvné podmienky, obmedzenie, resp. neprípustnosť použitia zmenky alebo na rozpor s dobrými mravmi, resp. so zákonom. Súd bol názoru, že v bode 13 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré boli neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere uzavretej medzi účastníkmi konania sa nachádza dohoda o vyplnení zmienek, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, pretože spotrebiteľ má podľa nej plniť sumu, ktorú má určiť veriteľ v budúcnosti a s výškou ktorej sa nemal možnosť spotrebiteľ oboznámiť pred uzavretím zmluvy. Takto formulovaná dohoda spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je podľa § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka neplatná. Súd ďalej konštatoval, že v bode 14 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru sa zmluvné strany dohodli, že ak sa prípadné spory vzniknuté zo zmluvy alebo v súvislosti s ňou nepodarí vyriešiť mimosúdnou dohodou, budú sa riešiť v rozhodcovskom konaní, alebo pred príslušným súdom Slovenskej republiky. Podľa názoru súdu takýmto spôsobom dojednaný spôsob riešenia sporov zo zmluvy o úvere možno považovať za neprijateľnú podmienku, ktorá spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzájomných právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ je nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splnenie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu. Takto formulovaná doložka spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán a preto je neplatná.

4. Súd ďalej preskúmal aj rozhodcovskú zmluvu zo dňa 29.07.2011, podľa ktorej všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 901300691 uzatvorenej dňa 29.07.2011 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na rozhodcovskom súde; b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu. Súd prvej inštancie uviedol, že rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a táto fakticky núti spotrebiteľa podrobiť sa rozhodcovskému konaniu, keďže zveruje voľbu rozhodcovského súdu príslušného na prejednanie veci do rúk žalobcu. Napriek tomu, že rozhodcovská zmluva bola dojednaná samostatne, v podobe odlišného dokumentu od spotrebiteľskej zmluvy, nemožno konštatovať, že má charakter individuálneho dojednania. Je nesporné, že predmetnú rozhodcovskú zmluvu podpísala povinná spolu so zmluvou o úvere v ten istý deň ako viacero spolu súvisiacich dokumentov, pričom uvedenie rozhodcovskej zmluvy na samostatný papier malo za účel obchádzanie zákonnej úpravy ochrany spotrebiteľa a nie individuálne dojednanie rozhodcovskej doložky. Predmetná rozhodcovská doložka je síce tzv. nevýhradnou rozhodcovskou doložkou, teda dáva na výber žalujúcej strane medzi všeobecným a rozhodcovským súdom, avšak v konečnom dôsledku bol výber súdu na žalobcovi, pretože v prípade, že sa žalobca rozhodne podať žalobu na rozhodcovský súd, vyberie niektorý z uvedených rozhodcovských súdov a možnosť voľby dlžníka - spotrebiteľa je len iluzórna a reálne mu tento výber neumožňuje. Rozhodcovská doložka nebola, napriek jej formulácii, skutočne alternatívnou. Dôsledkom takto uzavretej rozhodcovskej zmluvy je, že spotrebiteľ v skutočnosti ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom veriteľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Po tomto výbere už povinná nemala faktickú možnosť podať návrh na začatie konania, resp. brániť sa pred všeobecným súdom, čím došlo k porušeniu Ústavou Slovenskej republiky garantovaného práva každého na spravodlivý proces pred nezávislým a nestranným súdom. Predmetnú rozhodcovskú doložku tak súd posúdil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pretože spôsobila značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. S poukazom na neplatnosť rozhodcovskej doložky nemal rozhodcovský súd vôbec právomoc rozhodovať

danú vec, preto predmetný rozhodcovský rozsudok nemožno považovať za spôsobilý exekučný titul, ale za nulitný právny akt.

5. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd prvej inštancie exekúciu podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku zastavil.

6. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený a žiadal napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

7. S poukazom na § 220 ods. 2 CSP namietal nepreskúmateľnosť uznesenia a bol názoru, že exekučné konanie je vedené voči povinnej, ktorá nie je spotrebiteľom, nakoľko povinná v čase podpísania zmluvy o úvere a vystavení zmenky prehlásila, že peňažné prostriedky jej boli poskytnuté na účel zamestnania. Zároveň už k samotnému návrhu na vykonanie exekúcie oprávnený priložil nielen exekučný titul a zmenku, ale aj zmluvu o úvere, splatenie ktorého zmenka zabezpečovala. Rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa vlastného vzťahu oprávneného s povinnou vrátane dôkazov, ktoré ich osvedčujú boli súčasťou exekučného spisu a oprávnený si tak splnil svoju povinnosť v zmysle § 243f ods. 1 v spojení s § 39 ods. 4 Exekučného poriadku. Na záver oprávnený konštatoval, že pri poskytnutí úveru vychádzal z vyhlásenia povinnej, že ide o úver poskytnutý na výkon zamestnania, skutočnosť na čo konkrétne bol povinnou následne poskytnutý úver aj využitý, oprávnený neskúma a v prípade jeho postavenia treba akceptovať jeho dobrú vieru, s ktorou do právneho vzťahu s povinnou vstupoval.

8. Povinná ani súdny exekútor sa k podanému odvolaniu nevyjadrili.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, ďalej len „CSP“) po zistení, že odvolanie podal oprávnený v zákonnej lehote, preskúmal uznesenie podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP ako aj konanie mu predchádzajúce, a to bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

10. Uznesenie je vo výroku vecne správne, preto ho odvolací súd v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

11. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované (§ 470 ods. 2 prvej vety CSP).

12. Podľa § 243h ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok), ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

13. Podľa § 9a ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení účinnom do 31.03.2017 (ďalej len „Exekučný poriadok“), ak to povaha veci nevyklučuje, v konaní podľa tohto zákona sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku.

14. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že oprávnený a povinná uzavreli dňa 29.07.2011 Zmluvu o úvere č. 901300691, na základe ktorej oprávnený poskytol povinnej úver vo výške 1.000,- EUR, ktorý sa povinná zaviazala vrátiť zvýšený o poplatok vo výške 872,- EUR, t.j. celkovo sumu vo výške 1.872,- EUR v 12 mesačných splátkach po 156,- EUR počnúc dňom 25.08.2011. Exekučným titulom v tomto konaní je rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného zriaďovateľom Slovenská rozhodcovská a.s. vydaný JUDr. Miroslavom Rácom, rozhodcom, zo dňa 10.07.2014, sp. zn. SR 01595/14, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2014 a vykonateľnosť dňa 14.08.2014. Oprávnený a povinná zabezpečili zmluvu o úvere zmenkou vystavenou dňa 29.07.2011. Poverenie na vykonanie exekúcie bolo súdnemu exekútorovi vydané dňa 05.05.2015.

15. Ako správne uviedol súd prvej inštancie, zákonodarca stanovil oprávnenému v zmysle § 243f ods. 1 Exekučného poriadku v exekučných konaniach, ktoré sa začali pred účinnosťou tohto zákona a v ktorých sa odo dňa účinnosti tohto zákona vyžadujú pri podaní návrhu na vykonanie exekúcie náležitosti podľa § 39 ods. 4 Exekučného poriadku povinnosť, podľa ktorej je oprávnený povinný doplniť návrh na vykonanie

exekúcie. S poukazom na § 243f Exekučného poriadku oprávnený doplnil návrh na vykonanie exekúcie podaním doručeným právnenému predchodcovi súdneho exekútora dňa 21.01.2016.

16. Na podklade označených skutočností a dôkazov oprávneným súdu vznikla povinnosť preskúmať, či je daný dôvod na zastavenie exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku. Súd prvej inštancie zistil, že v rozhodcovskom konaní sa uplatňoval nárok zo zmenky, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť bolo potrebné skúmať (ne)existenciu neprijateľných zmluvných podmienok.

17. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že Zmluva o úvere č. 901300691 uzavretá dňa 29.07.2011 medzi účastníkmi konania je spotrebiteľskou zmluvou.

18. V ten istý deň, t.j. 29.07.2011 oprávnený s povinnou uzatvorili aj rozhodcovskú zmluvu. Podľa čl. I. bodu 1 tejto zmluvy sa strany dohodli, že rozhodcovským súdom sa na účely tejto zmluvy rozumie Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská a.s. so sídlom Karloveské rameno 8, 841 04 Bratislava, IČO: 35 922 761, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, Oddiel: Sa, vložka č. 3530/B.

19. Podľa čl. II. bodu 1 tejto zmluvy sa strany dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. 901300691 uzatvorenej dňa 29.07.2011, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú z dohody o vyplnení zmienok zabezpečujúcej uvedenú úverovú zmluvu a uplatnenia práv z takto vyplnenej zmenky, vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, budú riešené:

a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde; rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu,

b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strana podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu (zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Podľa čl. II. bodu 2 sa zmluvné strany dohodli, že pokiaľ ktorákoľvek zo zmluvných strán podá žalobu o rozhodnutie akéhokoľvek sporu, ktorý vznikne z právnych vzťahov uvedených v bode 1 tohto článku zmluvy vrátane sporu o platnosť, výklad alebo zrušenie zmluvy o úvere na všeobecnom súde, považuje sa táto skutočnosť za rozväzovaciu podmienku tejto rozhodcovskej zmluvy; ustanovenie tejto vety sa nepoužije v prípade, ak pred podaním žaloby na všeobecnom súde bola podaná žaloba na rozhodcovský súd vo veci, v ktorej je touto rozhodcovskou zmluvou v súlade s vnútornými predpismi Stáleho rozhodcovského súdu založená právomoc Stáleho rozhodcovského súdu.

20. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 29.02.2012 (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

21. Podľa § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré vyžadujú v rámci dojedanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní.

22. Cieľom rozhodcovskej zmluvy je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu pred rozhodcom ako súkromnou osobou, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. V porovnaní s ostatnými zmluvnými podmienkami je význam rozhodcovskej doložky (zmluvy) osobitný, pretože v krízových situáciách a pri vzniku sporu súkromná osoba rozhodne o právach a právom chránených záujmoch s cieľom dosiahnuť nový kvalifikovaný záväzok z pôvodnej zmluvy. Keďže sa tak udeje v súkromnoprávnom procese, požiadavka na rešpektovanie princípov súkromného práva arbitrom vrátane princípu dobrých mravov je plne opodstatnená.

23. Občiansky zákonník v znení účinnom do 31.12.2014, v ustanovení § 53 ods. 4 písm. r) za neprijateľné označil dojednanie vyžadujúce v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky (zmluvy) od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, nakoľko takéto dojednanie spôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán. V zmysle ust. § 53 ods. 5 Obč. zák. je takéto neprijateľná podmienka absolútne neplatná. Táto nerovnováha je zrejmá aj v prejednávanej veci, kde rozhodcovská zmluva znemožňuje voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu štátnym súdom, ak ho dodávateľ vyvolá ako prvý. Ustanovenie § 53 ods. 4 písm. r) Občianskeho zákonníka nie je o možnosti výberu medzi štátnym a súkromným súdom, ale predovšetkým o dôsledkoch, ktoré zakladá, a teda, či zmluva nenúti spotrebiteľa podrobiť sa arbitráži. Odvolací súd má v danom prípade zato, že predmetnú zmluvu je nutné posúdiť ako neplatnú, nakoľko praktickým dôsledkom takto formulovanej rozhodcovskej zmluvy je skutočnosť, že spotrebiteľovi, teda povinnej, je fakticky odopretá možnosť brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Pre povinnú to znamená povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu pred súkromnou osobou, ktorú si oprávnený už predformuloval v zmluve a na výbere ktorej spotrebiteľ nemal žiadnu účasť, čím je spôsobená značná nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

24. Spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva v prejednávanom prípade koncipovaná a spotrebiteľovi predložená spolu s ostatnými všeobecnými podmienkami, nesvedčí ani o individuálnom dojednaní rozhodcovskej zmluvy, ale skôr o zámernom predkladaní zmluvných podmienok (ide o zmluvu o úvere a rozhodcovskú zmluvu, obe podpísané v jeden deň), ktorým oprávnený sledoval vylúčenie tohto dojednania spod režimu súdnej kontroly. Oprávnený nepreukázal osobitné vyjednanie rozhodcovskej zmluvy, resp., že by si povinná osobitne vymienila jej dojednanie. Naopak ide o formulárovú zmluvu, ktorú nemohla nijako ovplyvniť a mohla len rozhodcovskú zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa všetkým obchodným podmienkam, a teda aj rozhodcovskému konaniu, pričom je pravdepodobné, že nepodpísaním rozhodcovskej zmluvy by nedošlo ani k podpisu zmluvy o úvere, keďže obidve zmluvy boli uzavreté v jeden deň.

25. Napriek formálnemu zneniu rozhodcovskej zmluvy teda reálne dochádza k narušeniu rovnováhy medzi zmluvnými stranami, a to v neprospech spotrebiteľa (dlžníka). Spotrebiteľ sa podpisom zmluvy vopred vzdáva práva na účinnú procesnú obranu (a to či už z nevedomosti alebo nemožnosti vplyvať na obsah zmluvy), čo je v podmienkach právneho štátu neprijateľným javom - podmienkou. Spôsob, akým bola rozhodcovská zmluva koncipovaná, napĺňa podmienku uvedenú v ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

26. Rozhodcovská zmluva, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní, znemožnila voľbou spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu všeobecným súdom, ak dodávateľ ešte pred spotrebiteľom podal žalobu na rozhodcovskom súde.

27. Za takejto situácie bolo preukázané splnenie podmienok stanovených v hypotéze ustanovenia § 57 ods. 1 písm. m) Exekučného poriadku pre zastavenie exekúcie.

28. K uvedenému odvolací súd navyše uvádza, že práve za účelom zvýšenia ochrany spotrebiteľa v exekučných konaniach prebiehajúcich na podklade exekučného titulu vydaného v konaní, v ktorom nebola účastníkovi poskytnutá primeraná ochrana ako spotrebiteľovi, upravila sa (novelou č. 438/2015 Z. z.) nová možnosť súdu odmietnuť vydať poverenie (§ 44 ods. 2 štvrtej vety Exekučného poriadku) a v už prebiehajúcich exekučných konaniach (po udelení poverenia) exekúciu zastaviť.

29. Pokiaľ oprávnený v podanom odvolaní (opätovne) namietal posúdenie právneho vzťahu medzi oprávneným a povinnou založenom zmluvou o úvere zo dňa 29.07.2011 ako vzťahu spotrebiteľského, odvolací súd vzhľadom na nezmenený skutkový stav už len poukazuje na svoje predchádzajúce rozhodnutie č.k. 6CoEK/5/2023-61 zo dňa 06.09.2023, v ktorom sa s touto otázkou už vysporiadal a už len dopĺňa, že v právnom poriadku Slovenskej republiky je úverová zmluva upravená v Obchodnom zákonníku, ktorý možno aplikovať bez ohľadu na to, či je úver poskytovaný spotrebiteľovi alebo podnikateľskému subjektu - fyzickej osobe alebo právnickej osobe. Zákon č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch upravuje úverové vzťahy v prípade, keď je úver poskytovaný spotrebiteľovi mimo jeho podnikateľskej činnosti alebo povolania a vo vzťahu k Obchodnému zákonníku má účinky normy lex specialis. Spotrebiteľské zmluvy sú také zmluvy, ktoré uzatvárajú poskytovatelia služieb o určitom rovnakom predmete plnenia opakovane s veľkým počtom zákazníkov - spotrebiteľov. Návrh

týchto zmlúv pripravujú poskytovatelia služieb na vopred predtlačенých tlačivách, čo je zjavné aj v prejednávanej veci a vyplýva to z tlačiva predmetnej zmluvy o úvere. Spotrebiteľ - povinná - nemal možnosť žiadnym spôsobom zmeniť obsah navrhovanej zmluvy o úvere (spotrebiteľskej zmluvy), nemohol vyjednávať, jedinou jeho alternatívou bolo prijatie alebo neprijatie návrhu.

30. Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

31. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený nemal v tomto konaní úspech a povinnej preukázateľné trovy odvolacieho konania nevznikli.

32. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. (2) Dovolanie

je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).